

Υπόθεση C-339/22

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως δυνάμει του άρθρου 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

24 Μαΐου 2022

Αιτούν δικαστήριο:

Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Σουηδία)

Ημερομηνία της απόφασεως του αιτούντος δικαστηρίου:

24 Μαΐου 2022

Εκκαλούσα:

BSH Hausgeräte GmbH

Εφεσίβλητη:

Aktiebolaget Electrolux

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Η BSH Hausgeräte GmbH (στο εξής: BSH) είναι δικαιούχος του ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας EP 1 434 512, το οποίο αφορά ηλεκτρική σκούπα. Το εν λόγω δίπλωμα ευρεσιτεχνίας έχει επικυρωθεί στην Αυστρία, τη Γερμανία, την Ισπανία, τη Γαλλία, το Ηνωμένο Βασίλειο, την Ελλάδα, την Ιταλία, τις Κάτω Χώρες, τη Σουηδία και την Τουρκία. Η Aktiebolaget Electrolux (στο εξής: Electrolux) εδρεύει, ήτοι διατηρεί την καταστατική της έδρα, στη Σουηδία και έχει θυγατρικές σε αρκετά άλλα κράτη μέλη, όπως τη Γερμανία. Μεταξύ της BSH και των εταιριών που ανήκουν στον όμιλο της Electrolux υπάρχουν διάφορες διενέξεις με αντικείμενο το επίμαχο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας. Μεταξύ άλλων, το ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας που είχε επικυρωθεί στη Γερμανία ακυρώθηκε το 2020 από γερμανικό δικαστήριο κατόπιν αιτήσεως θυγατρικής της Electrolux. Κατά της αποφάσεως αυτής έχει ασκηθεί έφεση.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασης

Αίτηση δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ για την ερμηνεία του άρθρου 24, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 24, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την έννοια ότι η φράση «δίκες που έχουν ως αντικείμενο την καταχώριση ή το κύρος διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας [...] ανεξαρτήτως εάν το ζήτημα τίθεται στο πλαίσιο ασκήσεως αγωγής ή προβολής ένστασης» σημαίνει ότι εθνικό δικαστήριο το οποίο, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, έκρινε ότι έχει διεθνή δικαιοδοσία να αποφανθεί επί διαφοράς με αντικείμενο την προσβολή διπλώματος ευρεσιτεχνίας στερείται πλέον διεθνούς δικαιοδοσίας να αποφανθεί επί της προσβολής στην περίπτωση που προβληθεί ένσταση ακυρότητας του επίμαχου διπλώματος ευρεσιτεχνίας ή πρέπει η εν λόγω διάταξη να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο στερείται διεθνούς δικαιοδοσίας μόνον ως προς την εξέταση της ενστάσεως ακυρότητας;
2. Ασκει επιρροή επί της απαντήσεως που θα δοθεί στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα το ζήτημα αν το εθνικό δίκαιο περιλαμβάνει νομοθετικές ρυθμίσεις όπως εκείνες του άρθρου 61, δεύτερο εδάφιο, του Patentlagen (νόμου περί διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, στο εξής: Patentlagen), όπερ σημαίνει ότι προκειμένου να εξεταστεί ένσταση ακυρότητας προβληθείσα στο πλαίσιο υποθέσεως η οποία αφορά την προσβολή διπλώματος ευρεσιτεχνίας ο εναγόμενος πρέπει να ασκήσει χωριστή αγωγή κηρύξεως της ακυρότητάς του;
3. Έχει το άρθρο 24, παράγραφος 4, του κανονισμού Βρυξέλλες I την έννοια ότι είναι εφαρμοστέο σε δικαστήριο τρίτης χώρας, ήτοι, εν προκειμένω, ότι απονέμει αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σε δικαστήριο της Τουρκίας όσον αφορά το σκέλος του ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας που έχει επικυρωθεί στη χώρα αυτή;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Κανονισμός 1215/2012, άρθρα 4, παράγραφος 1, 24, παράγραφος 4, και 27.

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Ο Patentlagen (1967:837), άρθρο 61, δεύτερο εδάφιο

«Σε περίπτωση που έχει ασκηθεί αγωγή με αντικείμενο την προσβολή διπλώματος ευρεσιτεχνίας και το πρόσωπο εις βάρος του οποίου ασκήθηκε η αγωγή προβάλλει ένσταση ακυρότητας του εν λόγω διπλώματος, το ζήτημα της ακυρότητας μπορεί να εξεταστεί μόνον εφόσον ασκηθεί αγωγή προς τούτο. Το δικαστήριο καλεί τον διάδικο που προβάλλει την ακυρότητα του διπλώματος ευρεσιτεχνίας να ασκήσει σχετική αγωγή εντός συγκεκριμένης προθεσμίας».

Το άρθρο 61, δεύτερο εδάφιο, του Patentlagen συνεπάγεται ότι ο εναγόμενος πρέπει να ασκήσει χωριστή αγωγή για την κήρυξη της ακυρότητας του διπλώματος ευρεσιτεχνίας. Εφόσον το σουηδικό δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία και είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί της αγωγής ακυρότητας, δηλαδή στην περίπτωση που η ακυρότητα αφορά σουηδικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, το ζήτημα αυτό εξετάζεται συνήθως στο πλαίσιο της ίδιας δίκης με αυτήν που αφορά την προσβολή. Κατά τους γενικούς κανόνες του σουηδικού δικονομικού δικαίου, η διαδικασία της αγωγής που αφορά την προσβολή του διπλώματος ευρεσιτεχνίας μπορεί να ανασταλεί μέχρι την εκδίκαση της αγωγής ακυρότητας.

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Στις 3 Φεβρουαρίου 2020, η BSH άσκησε αγωγή κατά της Electrolux ενώπιον του Patent- och marknadsdomstolen (δικαστηρίου διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών) στη Σουηδία υποστηρίζοντας, μεταξύ άλλων, ότι πρέπει να απαγορευθεί στην Electrolux η χρήση της κατοχυρωμένης με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας εφεύρεσης σε όλες τις προαναφερθείσες χώρες καθώς και να καταδικαστεί αυτή στην καταβολή εύλογης αποζημίωσης για την παράνομη χρήση της. Η BSH αξίωσε επίσης αποζημίωση για τις πρόσθετες βλάβες που είχε υποστεί από την προβαλλόμενη προσβολή του διπλώματος ευρεσιτεχνίας εκ μέρους της Electrolux.
- 2 Στο πλαίσιο της άμυνάς της, η Electrolux αντιτάχθηκε στο σύνολο των αξιώσεων της BSH. Η Electrolux αγτέτεινε ότι το δικαστήριο διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών πρέπει να απορρίψει την αγωγή όσον αφορά τα σκέλη του διπλώματος ευρεσιτεχνίας EP 1 434 512 που αφορούν την Αυστρία, τη Γερμανία, την Ισπανία, τη Γαλλία, το Ηνωμένο Βασίλειο, την Ελλάδα, την Ιταλία, τις Κάτω Χώρες και την Τουρκία (στο εξής: αλλοδαπά διπλώματα ευρεσιτεχνίας), ήτοι το σύνολο της αγωγής που άσκησε η BSH πέραν των αξιώσεων που αφορούν το σκέλος του ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας που είχε επικυρωθεί στη Σουηδία.
- 3 Ως επιχείρημα για τον ισχυρισμό της ότι η αγωγή πρέπει να απορριφθεί, η Electrolux προέβαλε πρωτίστως ότι τα εν λόγω αλλοδαπά διπλώματα ευρεσιτεχνίας είναι άκυρα και ότι, ως εκ τούτου, το σουηδικό δικαστήριο στερείται διεθνούς δικαιοδοσίας να επιληφθεί αγωγής που έχει ως αντικείμενο την προσβολή των εν λόγω διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας. Η BSH αντιτάχθηκε στον ισχυρισμό περί απορρίψεως της αγωγής.

- 4 Με απόφαση που εξέδωσε την 1η Δεκεμβρίου 2020, το δικαστήριο διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών απέρριψε την αγωγή που άσκησε η BSH με αντικείμενο την προσβολή των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας EP 1 434 512 που είχαν επικυρωθεί στην Αυστρία, τη Γερμανία, την Ισπανία, τη Γαλλία, το Ηνωμένο Βασίλειο, την Ελλάδα, την Ιταλία, τις Κάτω Χώρες και την Τουρκία (ήτοι, των αλλοδαπών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας), επισημαίνοντας ότι τα δικαστήρια των υπολοίπων χωρών διαθέτουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία να αποφαινούνται επί του κύρους των εκεί επικυρωθέντων διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, όπερ σημαίνει ότι, κατά το άρθρο 27 του κανονισμού Βρυξέλλες I, το δικαστήριο διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών υποχρεούται να κρίνει ότι στερείται διεθνούς δικαιοδοσίας ως προς το σκέλος της ασκηθείσας από τη BSH αγωγής σχετικά με την προσβολή των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας EP 1 434 512 που επικυρώθηκαν στην Αυστρία, τη Γερμανία, την Ισπανία, τη Γαλλία, το Ηνωμένο Βασίλειο, την Ελλάδα, την Ιταλία, και τις Κάτω Χώρες. Δεδομένου ότι το άρθρο 24, παράγραφος 4, του κανονισμού Βρυξέλλες I μπορεί να θεωρηθεί ότι εκφράζει μια διεθνώς αποδεκτή δικαιοδοτική αρχή, το εν λόγω δικαστήριο στερείται επίσης διεθνούς δικαιοδοσίας να επιληφθεί του σκέλους της αγωγής που αφορά την προσβολή του διπλώματος ευρεσιτεχνίας EP 1 434 512 που επικυρώθηκε στην Τουρκία.
- 5 Η BSH άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως του δικαστηρίου διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών και ζήτησε, στο μέτρο που αυτό είναι κρίσιμο εν προκειμένω, από το Patent- och marknadsöverdomstolen (δευτεροβάθμιο δικαστήριο διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών) να προβεί στη μεταρρύθμιση της αποφάσεως του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, απορρίπτοντας το αίτημα της Electrolux περί απορρίψεως της ασκηθείσας από τη BSH αγωγής όσον αφορά το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας στην Αυστρία, τη Γερμανία, την Ισπανία, τη Γαλλία, το Ηνωμένο Βασίλειο, την Ελλάδα, την Ιταλία, τις Κάτω Χώρες και την Τουρκία. Η BSH επικαλείται τα ίδια ακριβώς πραγματικά περιστατικά με αυτά που προέβαλε ενώπιον του δικαστηρίου διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών όσον αφορά τη δικαιοδοσία του σουηδικού δικαστηρίου. Η Electrolux είναι αντίθετη σε οποιαδήποτε ενδεχόμενη μεταρρύθμιση της αποφάσεως του δικαστηρίου διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών και παραπέμπει στα πραγματικά περιστατικά που επικαλέστηκε ως λόγους για την απόρριψη της αγωγής.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 6 Η Electrolux σημειώνει, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα όσον αφορά τη διεθνή δικαιοδοσία των σουηδικών δικαστηρίων. Κατά το άρθρο 24, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (στο εξής: κανονισμός Βρυξέλλες I), τα δικαστήρια κράτους μέλους στο οποίο έχει καταχωρισθεί ένα δίπλωμα ευρεσιτεχνίας έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία επί υποθέσεων που αφορούν την καταχώριση ή το κύρος του εν λόγω διπλώματος ευρεσιτεχνίας,

ανεξαρτήτως εάν το ζήτημα τίθεται στο πλαίσιο ασκήσεως αγωγής ή προβολής ενστάσεως. Προ της αναδιατυπώσεως του κανονισμού Βρυξέλλες I, είχε κατατεθεί η πρόταση η προβαλλόμενη στο πλαίσιο δίκης περί προσβολής ένσταση ακυρότητας να παρέχει απλώς στο δικαστήριο τη δυνατότητα αναστολής της σχετικής δίκης. Ωστόσο, η πρόταση αυτή απορρίφθηκε από τον νομοθέτη, ο οποίος, αντιθέτως, επέλεξε να κωδικοποιήσει την απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13ης Ιουλίου 2006, GAT (C-4/03, EU:C:2006:457). Αγωγή η οποία έχει ως αντικείμενό της την προσβολή διπλώματος ευρεσιτεχνίας δεν μπορεί να διαχωριστεί από το ζήτημα της ακυρότητας αφ' ης στιγμής προβληθεί το εν λόγω ζήτημα, καθόσον το ζήτημα της ευθύνης προϋποθέτει την παραβίαση εγκύρου διπλώματος ευρεσιτεχνίας. Ως εκ τούτου, η ασκηθείσα από την BSH αγωγή με αντικείμενο την προσβολή των αλλοδαπών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας πρέπει να απορριφθεί καθόσον, κατόπιν της προβολής ένστασης ακυρότητας από την Electrolux, το σουηδικό δικαστήριο δεν διαθέτει πλέον τη δικαιοδοσία να εξετάσει την προσβολή των εν λόγω διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας.

- 7 Περαιτέρω, η Electrolux αναφέρει τα ακόλουθα. Η διάταξη που περιέχεται στο άρθρο 61, δεύτερο εδάφιο, του σουηδικού Patentlagen (1967:837), κατά την οποία το ζήτημα της ακυρότητας μπορεί να εξεταστεί μόνον εφόσον ασκηθεί χωριστή αγωγή προς τούτο, έχει εφαρμογή στα σουηδικά διπλώματα ευρεσιτεχνίας. Ωστόσο, τούτο δεν σημαίνει ότι ο εναγόμενος δεν μπορεί να προβάλει, ως λόγο άμυνας στο πλαίσιο αγωγής περί προσβολής, ότι δίπλωμα ευρεσιτεχνίας το οποίο εκδόθηκε ή καταχωρίστηκε στη Σουηδία είναι άκυρο. Σημαίνει απλώς ότι πρέπει να ασκηθεί αγωγή κηρύξεως της ακυρότητας προκειμένου ο υπερασπιστικός ισχυρισμός να ληφθεί υπόψη στη δίκη με αντικείμενο την παραβίαση. Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο σε αυτή τη διάταξη, ή οποιαδήποτε άλλη σουηδική δικονομική ρύθμιση, το οποίο να αποτρέπει τα δικαστήρια από το να εξετάσουν μια ένσταση ακυρότητας για τα αλλοδαπά διπλώματα ευρεσιτεχνίας. Σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές (στο εξής: κανονισμός Ρώμη II), το σουηδικό δίκαιο δεν έχει εφαρμογή στα αλλοδαπά διπλώματα ευρεσιτεχνίας. Ούτε είναι δυνατόν να εφαρμοστούν αναλογικά οι δικονομικές διατάξεις του Patentlagen σε αλλοδαπά διπλώματα ευρεσιτεχνίας. Δεν χωρεί κατ' αναλογία εφαρμογή μέχρις ότου κριθεί από το δικαστήριο ότι το ίδιο έχει διεθνή δικαιοδοσία να αποφανθεί επί της υποθέσεως. Συνεπώς, οι εν λόγω διατάξεις δεν μπορούν να θεμελιώσουν διεθνή δικαιοδοσία. Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο το οποίο να εμποδίζει τη BSH από την κίνηση ένδικης διαδικασίας προσβολής στις χώρες στις οποίες επικυρώθηκαν τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας. Η BSH δεν ευρίσκεται σε μειονεκτική νομικά θέση διότι οι αγωγές με αντικείμενο την προσβολή αλλοδαπών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας δεν μπορούν να εκδικαστούν στη Σουηδία. Επιπλέον, ακόμη και πριν από την κίνηση της συγκεκριμένης διαδικασίας, η BSH γνώριζε ήδη ότι το κύρος των εν λόγω διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας είχε τεθεί υπό αμφισβήτηση.
- 8 Η BSH αναφέρει, κατ' ουσίαν, τα ακόλουθα όσον αφορά τη διεθνή δικαιοδοσία. Σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού Βρυξέλλες I, οι

υποθέσεις πρέπει, κατά γενικό κανόνα, να εκδικάζονται στο κράτος μέλος στο οποίο έχει την κατοικία του ο εναγόμενος. Οι εξαιρέσεις αυτού του κανόνα πρέπει να εφαρμόζονται περιοριστικά. Σύμφωνα με αρχή του ευρωπαϊκού δικαίου, αφ' ης στιγμής ένα δικαστήριο διαπιστώσει ότι έχει διεθνή δικαιοδοσία, τη διατηρεί ακόμη και αν μεταβληθούν κατά την πορεία της διαδικασίας οι περιστάσεις απονομής της. Ο ενάγων πρέπει να είναι σε θέση να προσδιορίσει το έχων διεθνή διαδικασία δικαστήριο κατά τον χρόνο που ασκεί την αγωγή. Οι υπερασπιστικοί ισχυρισμοί δεν πρέπει να είναι ικανοί να μεταβάλλουν τη διεθνή δικαιοδοσία εφόσον η δικαιοδοσία αυτή υφίστατο κατά τον χρόνο κινήσεως της διαδικασίας. Το άρθρο 24, παράγραφος 4, του κανονισμού Βρυξέλλες I έχει εφαρμογή μόνο σε διαφορές που αφορούν την καταχώριση ή το κύρος διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας. Κατά το άρθρο 27 του κανονισμού Βρυξέλλες I, όταν δικαστήριο κράτους μέλους καλείται να κρίνει, ως κύριο ζήτημα, διαφορά επί της οποίας τα δικαστήρια άλλου κράτους μέλους έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 24, διαπιστώνει αυτεπάγγελτα ότι δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία. Το αντικείμενο της διαφοράς στην υπό κρίση υπόθεση δεν αφορά κυρίως το ζήτημα του κύρους του διπλώματος ευρεσιτεχνίας αλλά, αντιθέτως, το ζήτημα της προσβολής του. Εάν, στο πλαίσιο αγωγής περί προσβολής, ο εναγόμενος ισχυριστεί ότι το επίμαχο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας είναι άκυρο, σύμφωνα με τον εθνικό κανόνα του άρθρου 61, δεύτερο εδάφιο, του Patentlagen, το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο να καλέσει τον εναγόμενο να ασκήσει ξεχωριστή αγωγή προς τούτο. Εάν η Electrolux είχε ασκήσει αγωγή με αντικείμενο την κήρυξη της ακυρότητας στο κράτος στο οποίο επικυρώθηκε το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, το δικαστήριο διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών θα μπορούσε, δυνάμει της εν λόγω διατάξεως, να αποφανθεί επί του ζητήματος της προσβολής του με χωριστή απόφαση και, ακολούθως, να αναστείλει τη διαδικασία μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί του ζητήματος της ενδεχόμενης ακυρότητας. Το άρθρο 24, παράγραφος 4, του κανονισμού Βρυξέλλες I δεν έχει εφαρμογή σε τρίτες χώρες.

- 9 Περαιτέρω, η BSH εκθέτει τα επιχειρήματά της ενώπιον του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών, επισημαίνοντας, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα. Το Δικαστήριο έχει κρίνει ρητώς ότι οι αμιγείς ένδικες διαδικασίες περί προσβολής δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 24, παράγραφος 4, του κανονισμού Βρυξέλλες I [βλ., για παράδειγμα, απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 2017, Hanssen (C-341/16, EU:C:2017:738, σκέψη 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία)]. Τούτο καθιστά εφικτή την ύπαρξη συντρέχουσας διεθνούς δικαιοδοσίας στην περίπτωση στην οποία ένα δικαστήριο ενδέχεται να έχει επιληφθεί αγωγής περί προσβολής με αντικείμενο αλλοδαπό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας ενώ άλλο επιλαμβάνεται αγωγής ακυρότητας που αφορά το ίδιο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας. Το δικαστήριο διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών έχει επίσης διεθνή δικαιοδοσία να επιληφθεί αγωγής περί προσβολής στο μέτρο που αυτή αφορά το τουρκικό σκέλος του εν λόγω διπλώματος ευρεσιτεχνίας λόγω της διεθνούς δικαιοδοσίας που του απονέμει το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού Βρυξέλλες I και η γενική αρχή της κατοικίας του εναγομένου που διαμορφώνει το διεθνές δίκαιο και η διεθνής δικαιοδοσία.

- 10 Η Electrolux εκθέτει τα επιχειρήματά της και αναφέρει συνοπτικώς τα ακόλουθα. Από το γράμμα του άρθρου 24, παράγραφος 4, του κανονισμού Βρυξέλλες I προκύπτει με σαφήνεια ότι η εν λόγω διάταξη καλύπτει τις αγωγές με αίτημα την αναγνώριση της προσβολής στο πλαίσιο των οποίων προβάλλεται ένσταση ακυρότητας. Το σουηδικό δίκαιο, ήτοι το άρθρο 61 του Patentlagen δεν απαγορεύει την αμφισβήτηση του κύρους στο πλαίσιο της ένδικης διαδικασίας επί παραβάσει. Παραπέμποντας στην απόφαση GAT, το Δικαστήριο έκρινε ότι το κύρος ενός διπλώματος ευρεσιτεχνίας αποτελεί απόλυτη προϋπόθεση σε όλες τις διαδικασίες επί παραβάσει [βλ. απόφαση της 12ης Μαΐου 2011, BVG (C-144/10, EU:C:2011:300, σκέψεις 45 και 46)]. Ως εκ τούτου, όσον αφορά τη διεθνή δικαιοδοσία, το ζήτημα της προσβολής διπλώματος ευρεσιτεχνίας δεν μπορεί να διαχωριστεί από το ζήτημα του κύρους του εν λόγω διπλώματος στην περίπτωση που το τελευταίο αποτελεί το αντικείμενο ένδικης διαδικασίας περί προσβολής.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της διατάξεως περί παραπομπής

- 11 Το ζήτημα που έχει αχθεί ενώπιον του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών αφορά τη δικαιοδοσία εξετάσεως μιας αγωγής με αίτημα τη διάγνωση προσβολής ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας που επικυρώθηκε στην Αυστρία, τη Γερμανία, την Ισπανία, τη Γαλλία, το Ηνωμένο Βασίλειο, την Ελλάδα, την Ιταλία, τις Κάτω Χώρες και την Τουρκία. Δεδομένου ότι η εναγόμενη υποστηρίζει ότι το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας είναι άκυρο σε όλες τις χώρες τις οποίες αφορά η αγωγή περί κηρύξεως ακυρότητας, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο απέρριψε την αγωγή περί προσβολής όσον αφορά τα αλλοδαπά διπλώματα ευρεσιτεχνίας. Η διένεξη επί της οποίας ανέκυψε το ζήτημα δικαιοδοσίας εμπίπτει στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις και, συνεπώς, στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού Βρυξέλλες I (βλ. άρθρο 1).
- 12 Με βάση τα άρθρα 24, παράγραφος 4, και 27, του κανονισμού Βρυξέλλες I, το δικαστήριο διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών έκρινε ότι στερείται διεθνούς δικαιοδοσίας να αποφανθεί επί της αγωγής περί προσβολής όσον αφορά τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας που επικυρώθηκαν στην Αυστρία, τη Γερμανία, την Ισπανία, τη Γαλλία, το Ηνωμένο Βασίλειο, την Ελλάδα, την Ιταλία και τις Κάτω Χώρες και έκρινε επίσης ότι στερείται διεθνούς δικαιοδοσίας να κρίνει επί της αγωγής περί προσβολής του τουρκικού διπλώματος ευρεσιτεχνίας.
- 13 Σύμφωνα με το γράμμα του άρθρου 24, παράγραφος 4, του κανονισμού Βρυξέλλες I, η διάταξη αυτή καταλαμβάνει τις «[...] δίκες που έχουν ως αντικείμενο την καταχώριση ή το κύρος διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας [...] ανεξαρτήτως εάν το ζήτημα τίθεται στο πλαίσιο ασκήσεως αγωγής ή προσβολής ένστασης [...]». Εντούτοις, οι αγωγές περί προσβολής δεν μνημονεύονται ρητώς καίτοι οι υποθέσεις στις οποίες είθισται να προβάλλεται ζήτημα ακυρότητας υπό τη μορφή ενστάσεων είναι οι περιπτώσεις εκείνες στις οποίες ο εναγόμενος προβάλλει ένσταση ακυρότητας στο πλαίσιο αγωγής προσβολής.

- 14 Σε αρκετές αποφάσεις του το Δικαστήριο έχει καθορίσει λεπτομερώς τα σημεία αναφοράς για την ερμηνεία του άρθρου 24, παράγραφος 4. Το Δικαστήριο έχει κρίνει, μεταξύ άλλων, ότι η έκφραση «[...] δίκες που έχουν ως αντικείμενο την καταχώριση ή το κύρος διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας» αποτελεί αυτοτελή έννοια και πρέπει να ερμηνεύεται ομοιόμορφα σε όλα τα κράτη μέλη [βλ. απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 1983, Duijnste (C-288/82, EU:C:1983:326, σκέψη 19) και GAT (σκέψη 14), βλ., επίσης, όσον αφορά υπόθεση σχετική με εμπορικό σήμα, απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 2017, Hanssen Beleggingen (C-341/16, EU:C:2017:738, σκέψη 31)].
- 15 Ο κανόνας που θεσπίζει το άρθρο 24, παράγραφος 4, αποσκοπεί στη διασφάλιση της δικαιοδοσίας δικαστηρίων που τελούν σε στενή σχέση ουσιαστικής ή νομικής εγγύτητας με την εκάστοτε υπόθεση. Η αποκλειστική δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους καταχώρισεως δικαιολογείται από το γεγονός ότι τα δικαστήρια αυτά είναι τα πλέον κατάλληλα να αποφαινούνται επί περιπτώσεων στις οποίες αμφισβητείται το κύρος του διπλώματος ευρεσιτεχνίας ή ακόμη και το υποστατό της καταθέσεως της αιτήσεως καταχώρισεως ή της καταχωρίσεώς του. Τα δικαστήρια του κράτους καταχώρισεως μπορούν να αποφανθούν, εφαρμόζοντας την εθνική τους νομοθεσία, επί του κύρους και των συνεπειών των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας που έχουν εκδοθεί στο κράτος αυτό. Αυτή η ανησυχία για ορθή απονομή της δικαιοσύνης καθίσταται ακόμη σημαντικότερη στον τομέα των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, δεδομένου του εξειδικευμένου χαρακτήρα του εν λόγω τομέα, καθόσον αρκετά από τα Συμβαλλόμενα Μέρη έχουν θεσπίσει ένα σύστημα ειδικής δικαστικής προστασίας προκειμένου να διασφαλίσουν ότι αυτού του είδους οι υποθέσεις θα εκδικάζονται από εξειδικευμένα δικαστήρια (βλ., ιδίως, απόφαση GAT, σκέψεις 21 και 22 αλλά και αποφάσεις Duijnste, σκέψη 22 και Hanssen Beleggingen, σκέψη 33).
- 16 Η αποκλειστική αυτή δικαιοδοσία δικαιολογείται επίσης από το γεγονός ότι η έκδοση των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας προϋποθέτει την εμπλοκή των εθνικών διοικητικών αρχών. Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο παραπέμπει στην έκθεση Jenard για τη Σύμβαση των Βρυξελλών, η οποία υπογραμμίζει ότι η χορήγηση διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας συνιστά άσκηση εθνικού κυριαρχικού δικαιώματος (βλ. απόφαση GAT, σκέψη 23).
- 17 Δίκες οι οποίες αφορούν το κύρος, το υποστατό ή την εκπνοή ενός διπλώματος ευρεσιτεχνίας ή προβαλλόμενο δικαίωμα προτεραιότητας λόγω προγενέστερης καταθέσεως πρέπει να θεωρούνται «δίκες που έχουν ως αντικείμενο την καταχώριση ή το κύρος διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας». Εάν, από την άλλη πλευρά, η διένεξη δεν αφορά το κύρος του διπλώματος ευρεσιτεχνίας ή το υποστατό της καταθέσεως ή της καταχωρίσεως, η οικεία διαφορά δεν καλύπτεται από τον κανόνα περί αποκλειστικής δικαιοδοσίας. Κατά συνέπεια, η εν λόγω διάταξη δεν έχει εφαρμογή σε αγωγή περί προσβολής στο πλαίσιο της οποίας δεν τίθεται υπό αμφισβήτηση το ζήτημα του κύρους του διπλώματος ευρεσιτεχνίας που φέρεται να έχει προσβληθεί. Η εν λόγω διάταξη πρέπει να εφαρμόζεται περιοριστικά (βλ., για παράδειγμα, αποφάσεις Duijnste, σκέψεις 23 έως 25, και GAT, σκέψεις 15 και 16).

- 18 Το Δικαστήριο έχει επίσης κρίνει ότι δεν αρκεί, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος εκδόσεως αντιφατικών αποφάσεων, το μη έχον αποκλειστική δικαιοδοσία δικαστήριο να κρίνει μόνον επί του κύρους διπλώματος ευρεσιτεχνίας όσον αφορά τους διαδίκους. Ως εκ τούτου, ο κανόνας περί αποκλειστικής διεθνούς δικαιοδοσίας καλύπτει όλες τις διαφορές σχετικά με την καταχώριση ή το κύρος διπλώματος ευρεσιτεχνίας, ανεξαρτήτως αν το ζήτημα τίθεται στο πλαίσιο ασκήσεως αγωγής ή προβολής ενστάσεως (βλ. απόφαση GAT, σκέψεις 30 και 31). Τούτο πλέον μνημονεύεται ρητώς στο γράμμα του άρθρου 24, παράγραφος 4, του κανονισμού Βρυξέλλες I.
- 19 Θα πρέπει επιπλέον να επισημανθεί ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το άρθρο 27 (πρώην άρθρο 19) δεν απονέμει διεθνή δικαιοδοσία, αλλά περιορίζεται απλώς στο να επιβάλει στο επιληφθέν δικαστήριο την υποχρέωση να ελέγχει τη διεθνή δικαιοδοσία του και να κρίνει αυτεπαγγέλτως ότι στερείται αυτής σε ορισμένες περιπτώσεις (βλ. απόφαση GAT, σκέψη 19).
- 20 Στην υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιον του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών εγείρεται επίσης ζήτημα ως προς το αν το άρθρο 24, παράγραφος 4, του κανονισμού Βρυξέλλες I πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η φράση «δίκες που έχουν ως αντικείμενο την καταχώριση ή το κύρος διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας [...] ανεξαρτήτως εάν το ζήτημα τίθεται στο πλαίσιο ασκήσεως αγωγής ή προβολής ένστασης» καταλαμβάνει επίσης το ζήτημα των αγωγών περί προσβολής στο πλαίσιο των οποίων ο εναγόμενος προβάλλει προς υπεράσπισή του ένσταση επικαλούμενος την ακυρότητα του διπλώματος ευρεσιτεχνίας. Κατά την άποψη του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών, τούτο δεν προκύπτει με σαφήνεια από το γράμμα του κανονισμού ούτε απαντήθηκε στο πλαίσιο της αποφάσεως GAT ή στη συνακόλουθη νομολογία. Ως εκ τούτου, το ζήτημα που τίθεται συνίσταται στο αν, όπως έκρινε το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, το εθνικό δικαστήριο στερείται διεθνούς δικαιοδοσίας να επιληφθεί αγωγής περί προσβολής η οποία έχει ως αντικείμενο όλα τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας που επικυρώθηκαν σε χώρες διαφορετικές από το κράτος στο οποίο έχει την έδρα του στην περίπτωση που ο εναγόμενος θέσει ζήτημα ακυρότητας του διπλώματος ευρεσιτεχνίας στο πλαίσιο της υπερασπιστικής του γραμμής κατά τη σχετική δίκη. Εναλλακτικώς, το άρθρο 24, παράγραφος 4, μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο στερείται διεθνούς δικαιοδοσίας μόνον όσον αφορά την εξέταση των ενδεχόμενων ενστάσεων ακυρότητας που προβάλλονται στη σχετική με την προσβολή του δικαιώματος ευρεσιτεχνίας δίκη. Ζήτημα επίσης τίθεται ως προς το αν έχει καθοριστική σημασία το γεγονός ότι το εθνικό δικαστήριο έκρινε αρχικώς ότι έχει διεθνή δικαιοδοσία να εκδικάσει την αγωγή περί προσβολής δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού Βρυξέλλες I.
- 21 Ένα επιχείρημα το οποίο συνηγορεί υπέρ της ερμηνείας της εν λόγω διατάξεως όπως την ερμήνευσε το πρωτοβάθμιο δικαστήριο στην κύρια εθνική δίκη συνίσταται στο ότι εφόσον προβάλλεται ένσταση ακυρότητας του διπλώματος ευρεσιτεχνίας, το ζήτημα της προσβολής εξαρτάται, κατά κανόνα, εξ ολοκλήρου

από την έκβαση του ζητήματος ακυρότητας. Τούτο σημαίνει ότι, συχνά, είναι πιο σκόπιμο και αποτελεσματικότερο τα δύο αυτά ζητήματα να εξετάζονται από κοινού, ήτοι στο πλαίσιο της ίδιας ένδικης διαδικασίας. Συνεπώς, η επιλογή αυτή είναι, κατά κανόνα, η καλύτερη από την άποψη της αποτελεσματικότητας. Τόσο δε η διαδικασία ακυρότητας όσο και η διαδικασία που αφορά την προσβολή απαιτούν, γενικώς, την ερμηνεία των αιτήσεων των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας. Ως εκ τούτου, η ενιαία διαδικασία δύναται να μειώσει τον κίνδυνο εκδόσεως αντιφατικών αποφάσεων.

- 22 Ένα επιχείρημα αντίθετο προς την ερμηνεία του άρθρου 24, παράγραφος 4, του κανονισμού Βρυξέλλες I, υπό την έννοια ότι καλύπτει τις αγωγές περί προσβολής συνίσταται στο ότι η διάταξη αυτή, ως εξαίρεση στον γενικό κανόνα που θεσπίζει το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά και, ως εκ τούτου, δεν πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπο ευρύτερο από αυτόν που απαιτείται λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της. Όπως διευκρινίζεται ανωτέρω, όσον αφορά τον επιδιωκόμενο σκοπό, πρέπει να επισημανθεί ότι ο κανόνας της αποκλειστικής δικαιοδοσίας σκοπεί στο να διασφαλίσει ότι διεθνή δικαιοδοσία θα έχουν τα δικαστήρια τα οποία έχουν σχέση ουσιαστικής και νομικής εγγύτητας με τα ζητήματα του κύρους και της καταχωρίσεως των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας (βλ. απόφαση GAT, σκέψη 21). Κατά την άποψη του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών, δεν φαίνεται να προκύπτει με σαφήνεια ότι ο επιδιωκόμενος από τη διάταξη αυτή σκοπός απαιτεί να καλύπτεται από την εν λόγω διάταξη η διαδικασία περί προσβολής.
- 23 Ενάγων δε ο οποίος, σύμφωνα με τον γενικό κανόνα του άρθρου 4 του κανονισμού Βρυξέλλες I, έχει ασκήσει αγωγή στον τόπο κατοικίας του εναγομένου ενδέχεται επίσης να βρεθεί σε μειονεκτική νομικώς θέση εάν υποχρεωθεί να ασκήσει εκ νέου αγωγή σε άλλο κράτος μέλος στην περίπτωση προβολής ενστάσεως ακυρότητας από τον εναγόμενο. Για παράδειγμα, για τον ενάγοντα ελλοχεύει ο κίνδυνος απώλειας προθεσμιών ή άλλων χρονικών περιορισμών που τίθενται για την άσκηση της σχετικής αγωγής.
- 24 Όπως έχει κριθεί, στην περίπτωση διαδικασίας περί προσβολής στο πλαίσιο της οποίας δεν αμφισβητείται το κύρος του διπλώματος ευρεσιτεχνίας, η δίκη αυτή δεν καταλαμβάνεται από το άρθρο 24, παράγραφος 4, του κανονισμού Βρυξέλλες I (βλ., για παράδειγμα, απόφαση GAT, σκέψη 16 με παραπομπή στην απόφαση *Duijnstee*, σκέψεις 25 και 26). Ως εκ τούτου, ενάγων ο οποίος επιθυμεί να ασκήσει αγωγή περί προσβολής μπορεί κάλλιστα να ασκήσει την αγωγή του στον τόπο κατοικίας του εναγομένου δυνάμει του γενικού κανόνα του άρθρου 4 του κανονισμού των Βρυξελλών. Είναι αληθές ότι, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού Βρυξέλλες I, ο ενάγων έχει τη δυνατότητα να ασκήσει αγωγή στα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός, τα οποία, συχνά, ταυτίζονται με τα δικαστήρια του τόπου καταχωρίσεως. Ωστόσο, εάν το άρθρο 24, παράγραφος 4, του κανονισμού Βρυξέλλες I ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η αγωγή περί προσβολής καλύπτεται από τον κανόνα περί αποκλειστικής δικαιοδοσίας στην περίπτωση προβολής ενστάσεως ακυρότητας, ο ενάγων θα πρέπει πάντοτε να ασκεί την αγωγή του

στον τόπο καταχώρισεως προκειμένου να είναι βέβαιος ότι η αγωγή του δεν θα απορριφθεί.

- 25 Το ζήτημα σχετικά με το αν το άρθρο 24, παράγραφος 4, του κανονισμού Βρυξέλλες I πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι καταλαμβάνει επίσης και αγωγές περί προσβολής στο πλαίσιο των οποίων προβάλλεται ένσταση ακυρότητας αποτελεί επίσης αντικείμενο διαφωνιών στη νομική θεωρία. Ορισμένοι ακαδημαϊκοί υποστηρίζουν ότι η απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση GAT, η οποία, ακολούθως, κωδικοποιήθηκε στο άρθρο 24, παράγραφος 4, του κανονισμού Βρυξέλλες I, υποδηλώνει ότι το δικαστήριο στερείται διεθνούς δικαιοδοσίας να εκδικάσει την αγωγή περί προσβολής από τη στιγμή που προβάλλεται η ένσταση ακυρότητας (βλ., για παράδειγμα, Hess/Pfeiffer/Schlösser, *The Brussels I Regulation 44/2001, Application and Enforcement in the EU*, 2008, σ. 193, σημείο 668 και Dicey, Morris & Collins, *The Conflict of Laws*, 15η έκδοση, Sweet & Maxwell, Λονδίνο: 2012, σ. 525, σημεία 11 έως 392). Ορισμένοι άλλοι υιοθετούν την αντίθετη άποψη και υποστηρίζουν ότι το δικαστήριο δεν στερείται διεθνούς δικαιοδοσίας να επιληφθεί της υποθέσεως που αφορά την προσβολή (βλ., για παράδειγμα, Lehmann, *The Brussels I Regulation Recast*, 2015, σ. 272, σημείο 8.42). Τέλος, αρκετοί άλλοι θεωρούν ότι επικρατεί ασάφεια και ότι απαιτείται η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως από το Δικαστήριο (βλ., για παράδειγμα, Heinze, Roffael, «International jurisdiction for decisions on the validity of foreign intellectual property rights», *GRUR Int* 2006, σ. 797 επ. και Fawcett & Torremans, 2011, σ. 368, σημεία 7.109 έως 110).
- 26 Εάν θεωρηθεί ότι το άρθρο 24, παράγραφος 4, του κανονισμού Βρυξέλλες I πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η φράση «δίκες που έχουν ως αντικείμενο την καταχώριση ή το κύρος διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας [...] ανεξαρτήτως εάν το ζήτημα τίθεται στο πλαίσιο ασκήσεως αγωγής ή προβολής ένστασης» καλύπτει την περίπτωση αγωγής περί προσβολής στο πλαίσιο της οποίας ασκήθηκε ένσταση ακυρότητας, το ζήτημα που εγείρεται συνίσταται στο κατά πόσον η ερμηνεία αυτή επηρεάζεται από το γεγονός ότι το εθνικό δίκαιο περιλαμβάνει διατάξεις κατά τις οποίες το ζήτημα της ακυρότητας μπορεί να εξεταστεί μόνο στο πλαίσιο χωριστής αγωγής που ασκείται προς τούτο (βλ. άρθρο 61, δεύτερο εδάφιο, του Patentlagen).
- 27 Τέλος, το ζήτημα που επίσης ανακύπτει είναι κατά πόσον είναι κρίσιμο το γεγονός ότι το επίμαχο εν προκειμένω ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας έχει επικυρωθεί σε τρίτη χώρα. Ένα παρεμφερές, αλλά όχι πανομοιότυπο, ζήτημα εγείρεται από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών σε μια άλλη αίτηση προδικαστικής αποφάσεως (βλ. υπόθεση C-399/21). Το ερώτημα στην υπόθεση εκείνη είναι εάν το άρθρο 24, παράγραφος 4, του κανονισμού Βρυξέλλες I καταλαμβάνει αγωγή που ασκήθηκε από κράτος μέλος με αίτημα την αναγνώριση ισχυρότερου δικαιώματος, στηριζόμενου στην επίκληση της ιδιότητας του εφευρέτη ή του συνεφευρέτη, επί εφεύρεσης ή διπλώματος ευρεσιτεχνίας που καταχωρίστηκαν σε τρίτη χώρα. Η

απάντηση που θα δοθεί στο ως άνω ερώτημα ενδέχεται να έχει καθοριστική σημασία και να παράσχει κατευθύνσεις και στην υπό κρίση υπόθεση.

- 28 Στο γράμμα του άρθρου 24, παράγραφος 4, του κανονισμού Βρυξέλλες I δεν αναφέρεται ρητώς ότι η εν λόγω διάταξη έχει εφαρμογή σε τρίτες χώρες. Από την άλλη πλευρά, ορισμένα άλλα άρθρα του κανονισμού Βρυξέλλες I ορίζουν ρητώς ότι τυγχάνουν εφαρμογής και σε τρίτες χώρες (βλ. άρθρα 33 και 34 του κανονισμού Βρυξέλλες I σχετικά με την εκκρεμοδικία). Ούτε υπάρχει οποιαδήποτε απόφαση του Δικαστηρίου, εξ όσων είναι σε θέση να γνωρίζει το δευτεροβάθμιο δικαστήριο διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών, στο πλαίσιο της οποίας να εξετάστηκε το ζήτημα εάν το άρθρο 24, παράγραφος 4, είναι επίσης εφαρμοστέο στα δικαστήρια τρίτων χωρών. Από την άλλη πλευρά, καθίσταται προφανές από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο σχετικά με τη Σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1986, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (στο εξής: Σύμβαση των Βρυξελλών) ότι το άρθρο 2 της Συμβάσεως των Βρυξελλών, σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία του δικαστηρίου με βάση την κατοικία του εναγομένου, είναι επίσης εφαρμοστέο σε υποθέσεις οι οποίες αφορούν τη σχέση μεταξύ των δικαστηρίων των συμβαλλομένων κρατών και των μη συμβαλλομένων κρατών, δηλαδή των τρίτων χωρών [βλ. απόφαση της 1ης Μαρτίου 2005, Owusu (C-281/02, EU:C:2005:120, σκέψεις 26 και 35)]. Το άρθρο 4 του κανονισμού Βρυξέλλες I έχει διατύπωση παρόμοια με αυτή του άρθρου 2 της Συμβάσεως των Βρυξελλών, γεγονός το οποίο υποδηλώνει ότι το άρθρο 4 πρέπει να εφαρμοστεί κατά τον ίδιο τρόπο με το άρθρο 2 της Συμβάσεως των Βρυξελλών, δηλαδή και σε δικαστήρια τρίτων χωρών. Ως εκ τούτου, στην υπόθεση εκείνη το Δικαστήριο έκρινε ότι ένα άρθρο είναι εφαρμοστέο σε τρίτες χώρες ακόμη και αν τούτο δεν καθίσταται προφανές από το γράμμα του. Συνοπτικά, δεν είναι σαφές εάν το άρθρο 24, παράγραφος 4, του κανονισμού Βρυξέλλες I έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται στα δικαστήρια τρίτης χώρας, δηλαδή, εν προκειμένω, της Τουρκίας.
- 29 Το συμπέρασμα στο οποίο έχει καταλήξει το δευτεροβάθμιο δικαστήριο διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών, επί τη βάση της συνολικής εκτιμήσεως των κρίσιμων διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, είναι ότι δεν καθίσταται σαφές ούτε έχει αποδειχθεί με ποιον τρόπο θα πρέπει να ερμηνευθεί το δίκαιο της Ένωσης όσον αφορά τα προαναφερθέντα ζητήματα. Ως εκ τούτου, προκειμένου να αποφανθεί επί της υπό κρίση υποθέσεως, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών κρίνει επιβεβλημένη την παροχή απαντήσεων στα προδικαστικά ερωτήματα.